

9.

Prohlášení Studijního odboru Rady CB k pastorální konferenci kazatelů o liturgii konané 2.- 3.2.2000 v Praze

Pastorální konference kazatelů se soustředila na téma "**Církev slouží Bohu modlitbami, chválami a vyznáváním**". Toto téma bylo určeno podle čtyřleté pracovní vize Rady CB, která se opírá o text ze Sk 2,42-47.

Přítomní kazatelé se zabývali bohoslužbou a liturgickým obsahem shromáždění Církve bratrské. Po vyslechnutí referátů a po živé diskusi vystoupily do popředí následující body:

- Kazatelé si váží liturgické volnosti dané Řádem Církve bratrské. Tuto volnost ale nechceme zaměňovat za svévoli, protože z biblického svědectví je možné dovodit, že určité liturgické prvky mají v církevní tradici právem své autentické a důležité místo.
- V rámci vedení shromáždění chceme rozvíjet důrazy vedoucí k adoraci (uctívání trojjediného Boha). Je třeba dávat velký důraz na bohatší čtení Písma svatého (alespoň dvě čtení, kombinace SZ a NZ) a jeho výklad s následnou aplikací. Velký důraz musí zůstat také na modlitby tiché i hlasité. Chceme zůstat u dobré tradice našich otců, která podtrhovala důležitost osobních svědectví ve společných shromážděních. Své pevné místo má mít duchovní píseň, vhodně sestavené oznámení, sbírka a požehnání.
- Kazatelé znovu vyslovili bolest nad tím, že kulturní rozdíly působí napětí v oblasti duchovního zpěvu. Obracíme se na všechny hudebníky, doprovazeče a dirigenty, aby citlivě pomáhali překonávat napětí mezi písňemi kancionálovými a soudobými. Při společném studiu jsme si uvědomili, že již v prvotní církvi byla zřejmě bohatá písňová tvorba navazující na chrámovou bohoslužbu, židovskou synagogu a připojující nové chvalozpěvy a písně (Ef 5,18-19 „.....žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně“). Zpěv duchovní písně vidíme jako jeden z projevů naplnění Duchem svatým. Proto se zaměříme na otázku duchovního posvěcení a vzájemného citlivého ohledu na všechny účastníky bohoslužeb od dětí až po seniory.
- Kazatelé vyslovili lítost nad malou účastí členů CB v modlitebních shromážděních. Modlitba je skutečně „dechem křesťana“ a vzácným darem rozhovoru s nebeským Otcem v Ježíši Kristu a skrze Ducha svatého. Pokud můžeme zjistit, tak všechna duchovní probuzení byla spojena s modlitebním zápasem. Při vědomí, že modlitba je probouzena Bohem, povzbuzujeme sbory k užívání nejrůznějších forem modlitebního života jednotlivců i sborů (konkrétnost modliteb, modlitby osobní i společné a v malých kroužcích).
- Ve svých shromážděních chceme pamatovat na kulturní, sociální i emocionální rozdílnost jednotlivých účastníků. Uvědomujeme si různost prostředí z něhož pocházejí a častou nesoustředěnost a malou připravenost na slyšení Božího slova. Lidské různosti má odpovídat bohatost, rozmanitost a krása liturgie společných shromáždění. Proto chceme rozvíjet jak formální liturgické prvky (vstupní slova,

recitace biblických veršů, užívání Modlitby Páně a Kréda, řádné sloužení svátostmi a vyslovení požehnání), tak prvky neformální (osobní svědectví, spontánní chvály, přímluvné modlitby a vytváření atmosféry úcty, pokoje a radosti).

- Naším cílem zůstává inspirující bohoslužba, která je teologicky informovaná (biblicky zakotvená) a liturgicky promyšlená. Důsledkem skutečného uctívání Boha se stává láska ke světu a obětavá služba druhým.

Studijní odbor Rady CB v Praze 31. března 2000